

което не подлежи нито на провѣрка, нито на спиране, нито на отмѣна отъ каквато и да било друга страна. Но то не е нищо друго, освѣнъ правото на парламента да контролира дѣйствиата на властта.

§ 37. — 6. Парламентаренъ контролъ.

Прѣкъ контролъ върху дѣйствиата на правителството Народното събрание упражнява: чрѣзъ назначаването на „изпитателни комисии по управлението“ (чл. 106 ал. 2 конституцията); чрѣзъ „питанията“ и „запитванията“, които то отправя къмъ министритѣ (чл. чл. 92, 105 п. 7, 106 ал. 3 и 107 отъ конституцията)¹⁾; чрѣзъ прѣдставяне на Царя „адресъ“ като отговоръ на „царското слово“, съ което при отварянето на Събранието „се описва положението на държавата и се показватъ проектитѣ и прѣдложенията, които има да бждатъ внесени въ събранието за разглеждане“ (чл. чл. 133 и 134 отъ конституцията)²⁾; чрѣзъ „прѣглеждане смѣткитѣ за разнасяне на сумитѣ, които сж назначени по бюджета“ (чл. 105 п. 5 конституцията); и чрѣзъ извършване върху разни отрасли на управлението специални провѣрки, възложени съ специални закони на Народното събрание³⁾.

1) Дѣйствуващиятъ правилникъ за вжтрѣшния редъ прави между „запитванията“ и „питанията“ слѣдната разлика. „Запитването“ е „интерпелация“ къмъ министритѣ, която се поднася на прѣдседателя писмено и се разглежда въ опрѣдѣленъ день („за запитванията Събранието опрѣдѣля особени засѣдания всѣки двѣ седмици“), когато се прѣдоставя право на запитвача да я развие и, слѣдъ отговора на министра, на всѣка една отъ парламентарнитѣ групи чрѣзъ единъ ораторъ да се изкаже (най-много до $\frac{1}{4}$ часъ), слѣдъ което Събранието гласува „прѣдложението за минаване чисто и просто на дневния редъ“, или писмено прѣдложения и вржченъ на прѣдседателя „мотивиранъ дневенъ редъ“ (чл. чл. 54 — 58 отъ правилника). „Питанията“ се правятъ писмено къмъ министритѣ или къмъ бюрото на Събранието въ продължение на $\frac{1}{2}$ часъ отъ началото на засѣданието. Всѣко питане се развива и му се отговаря „най-късно въ слѣдващото засѣдание“ въ разстояние всичко на не повече отъ $\frac{1}{4}$ часъ, безъ да се допусчатъ по-нататѣшни разисквания. Ако авторътъ на питането не е останалъ доволенъ отъ дадения му отговоръ „може да се обясни за това въ продължение на 5 минути най-много“ (чл. 60 отъ правилника).

2) Отговорътъ на тронното слово се поднася на Държавния глава отъ една депутация, състоеща се отъ членовеѣ на бюрото на Народното събрание, отъ 15-тѣ члена на комисията по изработването проекто-отговора и отъ по единъ прѣдставителъ на окръгъ, избрани отъ Събранието по прѣдложение на прѣдседателството (чл. 35 отъ правилника).

3) Такъвъ законъ напр. е този за „неприкосновенитѣ запаси на армията“ отъ 1905 г., който въ чл. 5 статуира правото и длжността на народното прѣдставителство ежегодно да назначава специална комисия отъ